

vechiilor proverbe din secolul al XIII^{lea}.⁽¹⁾ Rabelais dicea, într'ală XVI^{lea}: «Messieurs, *ce pendant que le fer est chaud il le fault battre*». ⁽²⁾

«DE LA MINE PUȚINŪ, DE LA DUMNEDEŪ MULTŪ». — Acastă formulă, întrebuițată ca proverbă, se dice la noi Români nu numai cându se 'mparte de pomână vecinilor și săracilor, ci mai alesu în douē 'mprejurări însemnate din viața omului :

I. La botezū, cândū, la prima 'mbăiere a copilului, nașulū aruncă uă monetă 'n scaldătórea micului finū de curēndū creștinatū.

II. La nuntă, cândū, «la 'mpărțirea darurilor», fiă-care mesēnū dă noiei familii partea sea de ajutorū, în bani, în vite séu în pro ducte.

Ovidiū, care 'ntrebuițeză atâtū de desū vechiele formule ale religiunii și obiceiurilor latine, ne cam arētă isvorulū formulei nóstre, în următoru'i versū :

Pauca quidem, fateor; sed Di dent plura rogati. ⁽³⁾

«UȚĂ DE LA MÂNĂ PĒN' LA GURĂ». ⁽⁴⁾ — Cu órecare deosebiri, dicētórea se găsește la mai

(1) Veđi TRĒSOR DE SENTENCES de Gabr. Meurier et CENT NOUVELLES NOUVELLES etc. Nouv. 13 (secol. xv), cit. ap. De Lincy, p. 68. Uă altă variantă sună :

Battre le fer il fault
Tandis qu'il est bien chaud.

(2) «Domnilorū, fierulū trebuie bătutū pe câtū e caldū». Rabelais liv. II, chap. 31 ap. Lincy eod. loc.

(3) Ovidii IBIS, vers. 643

(4) Prov. Rom. de Hincescu, pag. 194. — Totū privitorū la uțică, mai e și proverbulū (ibid., pag. 194) :

Uită de Joi
Pēnē mai apoi.